

[Ebba Strange]

hed egentlig for noget? Jeg har spurgt tidligere; jeg har ikke kunnet få svar. Af den foregående justitsminister fik jeg det svar: ja, det er altså magtpåliggende – men ikke, hvorfor det var magtpåliggende. Når man nu er parat til at træde det så meget af, hvorfor er det så stadig væk så magtpåliggende?

Efter min vurdering ville det klæde det danske socialdemokrati at træde op imod det pres, som jeg godt ved det er under fra socialdemokratiet i Vesttyskland på grund af de forhold, der udvikler sig dernede.

Wilhelm (VS):

Justitsministeren starter med at takke for viljen til at nå et resultat – med en enkelt sidste undtagelse, som altså må være VS. Jeg har i dag koncentreret mig om det, jeg finder er det helt afgørende ved dette forslag, og har begrundet det. Jeg må samtidig sige, at der er andre ting i det, som givetvis er forbedringer, og jeg kan ikke se nogen forskel i viljen til at nå et resultat hos os og hos i det mindste tre andre partier, som også har sagt, at den foreslåede mulighed for at fratage sigtede deres foretrukne advokater er fuldstændig uacceptabel for dem.

Jeg vil samtidig sige, at jeg finder ikke, man kan retfærdiggøre denne ting i retsplejeloven med forbedringer på andre områder. Det skal ikke forties, at der er forbedringer på andre områder, men hvis de socialdemokrater og andre, der udtaler sig om disse ting, havde deltaget i de i snesevis af møder, der har været ude over landet i det sidste års tid, om retsplejeloven, om mexikanersagen og om de problemer, der knytter sig dertil, så ville de vide, at folk i almindelighed har betragtet det som en selvfølge, at forsvareren i forvejen havde de retligheder, man vil til at give ham nu. Man har betragtet det som en selvfølge, at forsvareren i en dansk retssag havde lejlighed til at følge forundersøgelserne, havde lejlighed til at se og kommentere politiets materiale mod sin klient osv. Det er det, man først er ved at indføre nu. Det har man i den danske befolkning, så vidt jeg har opfattet det, betragtet som noget, der måtte have været gældende også hidtil.

Til allersidst vil jeg sige til justitsministeren, at det er svært at vide, hvad professor Hurwitz ville ønske eller ikke ønske, men jeg kan sige, at alt det, jeg læste op, er ordrette

citater fra en tale, professor Hurwitz holdt om det retsplejelovsforslag, som var vedtaget i 1941, og som er fuldstændig parallelt med det, ministeren foreslår i § 733 nu. Dengang hed det § 730. Jeg står med lovforslaget fra 1941 her, og deri hed det, at når statens sikkerhed eller hensyn til fremmede magter eller andre forhold gør det ønskeligt, kan rettens formand dog ved kendelse bestemme, at der ikke kan gives møde ved valgt forsvarer. Det er fuldstændig parallelt med det, man foreslår nu i § 733, så jeg kan ikke med min bedste vilje se, at den meget alvorlige advarsel, Hurwitz som en hæderlig, borgerlig jurist retter imod den slags tendenser, ikke skulle være møntet også på det, der er foreslået her.

Hjortnæs (S):

Jeg forstår i og for sig godt den politiske begrundelse for at skabe tvivl om hensigten med denne bestemmelse, men det bedrøver mig alligevel lidt, at fru Ebba Strange ikke har hæftet sig ved, hvad jeg sagde i mit første indlæg, og det bedrøver mig også lidt, at man ligesom ikke vil erkende – hr. Wilhelm var jo lidt inde på det her til sidst – at der trods alt er tale om nogle forbedringer.

Lovforslagets hovedsigte er en udvidelse af retsbeskyttelsen. Forslagets hovedsigte er en udvidelse af forsvarsadvokaternes beføjelser. Derfor var det, jeg sagde, at man må gøre op med sig selv, om man vil undtage disse særlige sager, som er af en helt speciel karakter, og som jeg tror alle vil anerkende er af en helt speciel karakter, eller man vil have, at der generelt ikke skal være udvidede forsvarsbeføjelser i disse sager. Hvis man mener, at hensynet til retssikkerheden for det enkelte individ, der bliver inddraget i disse sager, tilsiger, at det også skal være gældende her, er et altså en anden form for stopklods, man skal have indført. Der har vi altså fundet, at denne lovbestemmelse var den bedste afvejning. Det var det, der gav den største retsbeskyttelse, og derfor er der ikke nogen grund til at skabe tvivl om hensigten med bestemmelsen.

Tove Jørgensen (DKP):

Til hr. Hjortnæs, der taler om nogle forbedringer i dette forslag, følger jeg mig ligesom foranlediget til at sige, at jeg synes, socialdemokratiet skulle tage at komme ud af